

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha: 28. 11. 2018
Č.j. MSP-377/2018-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněná právnická osoba L.B. s. r. o. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: vyšetř. spis Policie ČR sp. zn. KRPU-224398/TČ-2017-040272

(OSZ Děčín sp. zn. 2 Zt 20/2018)

2 x originál usnesení OSZ v Děčíně ze dne 16. 4. 2018 sp. zn. 2 ZT 20/2018

s vyznačením právní moci

(doručenka, potvrzení o dodání a doručení do datové schránky s referátem)

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněné právnické osoby L.B., s. r. o.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně ze dne 16. 4. 2018, sp. zn. 2 ZT 20/2018, a to v tom rozsahu, v jakém bylo rozhodnuto podle § 307 odst. 1 trestního řádu o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněné právnické osoby a v jakém bylo rozhodnuto navazujícími výroky podle § 307 odst. 3 a 6 trestního řádu (tj. body I. až III.).

Policejním orgánem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, SKPV-OOK-Územní odbor Děčín – 2. oddělení, Rumburk bylo usnesením ze dne 16. 1. 2018 pod č. j. KRPU-224398-12/TČ-2017-040272 zahájeno dle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání obviněné právnické osoby L.B., s. r. o., IČO: a obviněného L. N., pro přečin porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku.

Toto usnesení bylo obviněné právnické osobě L.B., s. r. o., IČO:, doručeno dne 22. 1. 2018, a obv. L.N. dne 1. 2. 2018.

Usnesením ze dne 16. 4. 2018 sp. zn. 2 ZT 20/2018 bylo státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Děčíně podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání obviněné právnické osoby L.B., s. r. o., pro skutek, ve kterém byl spatřován přečin porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku. Podle § 307 odst. 3 trestního řádu byla obviněná stanovena zkušební doba v trvání osmi měsíců a podle § 307 odst. 6 trestního řádu jí bylo současně uloženo, aby nejméně po dobu trvání stanovené zkušební doby zajistila přímou, a nikoli zprostředkovanou, správu své zřízené datové schránky osobami statutárních zástupců či zmocněnců tak, aby úřední písemnosti byly řádně a prokazatelně doručovány obviněné, a aby se s jejich obsahem mohli seznámit pouze kompetentní zástupci obviněné.

Toto rozhodnutí bylo doručeno právnické osobě L.B., s.r.o., dne 17. 4. 2018 a právní moci nabylo dne 24. 4. 2018.

Týmž usnesením bylo rozhodnuto i o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněného L. N.. Této části napadeného usnesení se však stížnost pro porušení zákona nijak netýká.

S daným postupem státního zástupce se však nelze plně ztotožnit, neboť rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání je namístě (nejméně a vedle splnění dalších zákonných podmínek), pokud zjištěné a odůvodněné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin, což v posuzovaném případě konstatovat nelze.

Přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo v řízení před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci odmítne splnit zákonnou povinnost učinit prohlášení o majetku nebo se takové povinnosti vyhýbá nebo v takovém prohlášení uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje.

Trestní stíhání bylo vedeno proti obviněné pro skutek, který spočíval v tom, že „*poté, co byl L. N., nar., dne 18.2.2015, na základě ústní plné moci udělené I.P., nar., jednatelkou společnosti L. B., s. r. o., IČO.; pověřen ke generálnímu zastupování společnosti, správě společnosti a vyřizování administrativních úkonů, přičemž za účelem pověření mu jmenovaná rovněž zpřístupnila e-mailovou schránku společnosti.; kdy uvedený L.N., nar., udělil pokyny advokátní kanceláři K., K. & spol. se sídlem, jinak pověřené ke správě datové schránky společnosti, a to k přeposílání úředních písemností doručených do datové schránky na e-mailovou adresu.; a uvedený L. N., nar. , takto pověřený vedením a řízením společnosti a zmocněný k jednání za společnost přes výzvu Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Rumburku, Františka Nohy 2, 408 01, Rumburk, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne jejího doručení, tedy do 17.10.2017, podal prohlášení o majetku společnosti L.B., s. r. o., ve smyslu ustanovení § 180 odst. 1 zák. č. 208/2009 Sb., daňový řád, která byla do datové schránky spol. L.B., s. r. o., ID.; doručena dne 2.10.2017, a téhož dne v 12.06 hod. v souladu s udělenými pokyny zaslána advokátkou E.K. na e-mailovou adresu.; v období od 18.10.2017 do 12.12.2017 předmětné prohlášení o majetku spol. L.B., s. r. o., IČ.: , nepodal, když takto učinil až dne 13.1.2017 (správně má být uvedeno 13.12.2017)“.*

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TOPO“), v návěti § 8 odst. 1 stanoví základní předpoklady pro přičitatelnost spáchání některého trestného činu ve smyslu § 7 TOPO právnické osobě, a to, že takový protiprávní čin byl spáchán některou z dále uvedených osob v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. Jde v podstatě o korektiv, který má zabránit tomu, aby byla právnická osoba

volána k odpovědnosti za excesy osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), které nemají žádnou požadovanou souvislost s právnickou osobou (jak bylo dovozeno v této věci). Trestný čin je spáchán v rámci činnosti právnické osoby, pokud souvisí s předmětem její činnosti nebo podnikáním (účelem její existence), který je zpravidla vymezen v právním předpise, zřizovací listině, stanovách, ale i v příslušném rejstříku (obchodním apod.). Někdy se v této souvislosti uvádí, že jde o čin v rámci provozu právnické osoby, čímž se chce vyjádřit, že byl spáchán v souvislosti s poskytováním služeb, s výrobní, obchodní či jinou činností právnické osoby (např. je-li čin spáchán v rámci činnosti právnické osoby, která se zabývá poskytováním služeb, pak v rámci takové činnosti je čin spáchán nejen při vlastním poskytování např. oprav silničních vozidel, ale i při opatřování náhradních dílů, likvidaci vyměňovaných náhradních dílů, použitých technických kapalin a jiných odpadů, uzavírání s tím souvisejících smluv, včetně úvěrových a pojistných smluv apod., vedení účetních knih a dokladů, pojistné, personální a jiné dokumentace atd.). Přitom je však třeba mít na paměti, že trestní odpovědnost právnických osob se nevztahuje jen na činnost podnikatelů, ale i jiných právnických osob. Nezáleží na tom, zda z protiprávního činu spáchaného v rámci její činnosti má právnická osoba nějaký prospěch či nějakou výhodu, tedy na tom, zda je takový čin spáchán v jejím zájmu. Přesto však je třeba upozornit na to, že znak „v rámci její činnosti“ je třeba vykládat restriktivně a z hlediska smyslu a účelu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (DĚDIČ, Jan. § 8 [Trestní odpovědnost právnické osoby]. In: ŠÁMAL, Pavel, DĚDIČ, Jan, GRIVNA, Tomáš, PÚRY, František, ŘÍHA, Jiří. Trestní odpovědnost právnických osob. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 160. ISBN 978-80-7400-116-1.)

Lze mít za to, že povinnost fyzické osoby jednající za právnickou osobu podat na výzvu správce daně prohlášení o majetku je nutno považovat za jednání „v rámci činnosti právnické osoby“, protože se jedná o správu této právnické osoby a plnění jejích povinností v daňovém řízení, vyplývajících z § 180 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Je však třeba zvážit, zda by se v daném případě vzhledem ke konkrétním okolnostem případu nejednalo o čin spáchaný proti zájmu této právnické osoby. Obsahem posléze podaného prohlášení o majetku bylo totiž pravdivé tvrzení, že právnická osoba žádný majetek nevlastní. Je přitom zřejmé, že zájmem právnické osoby v situaci, kdy žádný majetek nemá, je včasné podání prohlášení o majetku, a to již jen proto, aby se vyhnula kriminalizaci jako negativnímu důsledku nepodání prohlášení o majetku, případně pokutě podle § 247 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů.

I podle judikatury Nejvyššího soudu právnické osobě nelze přičítat trestný čin ve smyslu § 8 odst. 2 TOPO, pokud jednající fyzická osoba spáchala protiprávní čin fakticky v rámci činnosti právnické osoby, ale na její úkor (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2016 sp. zn. 8 Tdo 972/2016, publikované pod č. 29/2017 Sb. rozh. tr.).

Za těchto okolností není možné přisvědčit tomu, že skutek spáchala obviněná právnická osoba, resp. že trestný čin spáchal obviněný L.N. a lze jej ve smyslu výše uvedených ustanovení přičítat právnické osobě L.B., s. r. o. Bylo tedy namístě trestní stíhání obviněné právnické osoby zastavit podle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu (není-li tento skutek trestným činem a není důvod k postoupení věci) a nikoli je podmíněně zastavit.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že postupem státního zástupce v napadeném rozhodnutí byl porušen zákon v neprospěch obviněné právnické osoby L.B., s. r. o., a to v § 307 odst. 1 trestního řádu a § 8 odst. 1, 2 TOPO.

S ohledem na shora uvedené proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně ze dne 16. 4. 2018 sp. zn. 2 ZT 20/2018, pokud jím bylo rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněné právnické osoby L.B., s. r. o., IČO:, se sídlem, a navazujícími výroky podle § 307 odst. 3 a 6 trestního řádu, byl porušen zákon v neprospěch obviněné právnické osoby L.B., s. r. o., a to v § 307 odst. 1 trestního řádu a v § 8 odst. 1, 2 TOPO;
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil toto usnesení v napadené části a zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 43/2018](#)